

d ů v o d e c h:

Nelze sice přisvědčiti mínění žalovaného státu, že žádost o delegaci je nepřipustná, dokud je spor podle § 190 c. ř. s. přerušen až do skončení sporu Ck XVII 36/29 o uznání původcovského práva. Návrh na delegaci jiného soudu není procesním úkonem učiněným vzhledem k zahájenému sporu a rozhodnutí o něm se nijak nedotýká nařízeného přerušení.

Čís. 12877.

Vzhledem k různosti práva v historických zemích a na Slovensku jest stanoviti místně příslušný soud k projednání žaloby o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy.

(Rozh. ze dne 5. října 1933, Nd II 103/33.)

Žalobce, obchodník ve Fryštátě, navrhl na nejvyšším soudě, aby byl rozhodnut záporný spor mezi okresním soudem ve Fryštátě a krajským soudem v Bratislavě o příslušnost k projednání a rozhodnutí navrhovatelovy rozepře s firmou Leopold K. v Užhorodě, o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy.

Nejvyšší soud ustanovil krajský soud v Moravské Ostravě za onen tuzemský soud, jenž bude pro tento spor místně příslušný.

D ů v o d y:

Navrhovatel podal u okresního soudu ve Fryštátě žalobu o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy ze dne 18. dubna 1932, jímž bylo rozhodnuto o žalobě firmy Leopold K. proti němu o 2.194 Kč. Šlo správně o zmateční stížnost proti řečenému nálezu podle čl. XXIII čís. 2 uv. zák. k c. s. ř., poněvadž mu navrhovatel odporoval proto, že rozhodčí soud se prý neprávem prohlásil za příslušna. Tato žaloba byla pravoplatně pro nepřislušnost odmítnuta. Stejný osud stihl také zmateční stížnost stejného obsahu, kterou navrhovatel pak podal u krajského soudu v Bratislavě. Jde o záporný spor o příslušnost, vzniklý z dvojitosti práva, platného jednak v zemi Slovenské a Podkarpatsko-ruské, jednak v ostatních zemích Československé republiky. Podle čl. XXIII druhého odstavce uv. zák. k c. ř. s., platného pro okresní soud ve Fryštátě, byl by k rozhodování příslušný sborový soud prvé stolice, v jehož obvodu má rozhodčí soud své sídlo, to jest v tomto případě krajský soud v Bratislavě. Podle §§ 784 a 787 zák. čl. I z roku 1911, platného na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, je však pro spory o zrušení rozsudku rozhodčího soudu příslušným soud, který by byl k rozhodnutí věci příslušný podle obecných ustanovení, to jest v tomto případě vzhledem na bydliště žalovaného a předmět sporu okresní soud ve Fryštátě. Protože však jde o občanskou věc právní, která náleží k pravomoci československých soudů a žalobce žádá, by byl příslušný

soud určen, hledíc k naznačenému rozporu, bylo na nejvyšším soudě, by podle § 28 j. n. a § 52 zák. čl. I/1911 ustanovil soud, který bude příslušný, by o věci rozhodl.

Čís. 12878.

Pravomoc pozůstalostního soudu, příslušného podle bydliště (§ 105 j. n., § 7 odst. 1 zák. čl. XVI z r. 1894) vztahuje se na veškerý majetek zdejšího občana, jsoucí kdekoli v Československé republice.

(Rozh. ze dne 5. října 1933, Nd II 113/33.)

Nejvyšší soud rozhodl kladný spor o příslušnost mezi okresním soudem v Mikulově a okresním soudem ve Skalici v ten rozum, že příslušným projednání pozůstalost ohledně nemovitostí v Kútech jest okresní soud v Mikulově.

Důvody:

Zůstavitel, který je československým státním občanem, měl řádné bydliště v obvodu okresního soudu v Mikulově. Zanechal nemovitosti v obvodu tohoto soudu a nemovitosti v Kútech, v obvodu okresního soudu ve Skalici. Ve příčině nemovitostí v Kútech osobují si oba soudy příslušnost. Vzhledem k zůstavitelovu bydlišti byl by podle § 105 j. n. ku projednání pozůstalosti místně příslušným okresní soud v Mikulově. Pokud jde o věcný rozsah této příslušnosti, stanovil § 21 nesp. pat. ve svém původním doslovu, že soud, jemuž podle zákona o příslušnosti v občanských věcech právních přísluší projednání pozůstalost po zdejším občanu, má ji projednati o veškerém, kdekoli jsoucím jmění movitém a o nemovitém jmění zemřelého ležícím »v Rakouském císařství«. Zákonem čís. 449/1919 § 1 byl výraz »v Rakouském císařství« nahrazen slovy »v Československé republice«. Podle § 21 nesp. pat. v novém jeho doslovu je tedy pozůstalostní soud podle § 105 j. n. místně příslušný povolán projednati pozůstalost o veškerém jmění jsoucím nejen v zemi České a Moravskoslezské, nýbrž i na Slovensku a Podkarpatské Rusi. O toto ustanovení opírá patrně okresní soud v Mikulově svou příslušnost. Také podle práva platného na Slovensku (§ 7 odst. 1 zák. čl. XVI z r. 1894) řídí se příslušnost pozůstalostního soudu především podle zůstavitelova bydliště. § 7 odst. 3 tohoto zák. čl. ustanovuje, že, když zůstavitel neměl řádné bydliště »na území krajiny«, zakročí okresní soud, v jehož území zůstavitel zemřel, a, zemřel-li »mimo krajinu«, okresní soud, na jehož území je pozůstalý majetek (a to, jde-li o československého občana, jakýkoliv movitý a nemovitý majetek). Tohoto ustanovení se dovolává okresní soud ve Skalici pro svou příslušnost, projednati pozůstalost o nemovitostech v Kútech. Dovojuje, že zůstavitel neměl řádné bydliště »na území krajiny«, to jest na Slovensku nebo Podkarpatské Rusi, ani na tomto území nezemřel a že proto jest povolán, projednati pozůstalost o pozůstalém majetku, jsou-